

A budapesti szállodások, vendéglősök és kocsimárosok ipartársulata

ÉRTESÍTŐJE.

EGYEDÜLI HIVATALOS SZAKKÖZLÖNY. — KIADJA AZ IPARTÁRSULAT.

Az „Értesítő” a társulat tagjai díjmentesen kapják.

MEGJELENIK HAVONKÉNT EGYSZER.

Szerkeszti: Poppel Miklós ipartársulati titkár.

Kéziratok a szerkesztőséghez küldendők.

Budapest, IX. ker., Lónyai-utca 22. szám

— TELEPHON SZ. 123-46. —

Hirdetéseket csak ajánlhatónak ismert cégektől fogadunk el.

H I R D E T É S E K

a társulatnál: IX. ker., Lónyai-utca 22. szám alatt vétetnek fel.

EGYSZERI HIRDETÉS ÁRA:

Egész oldal	40 korona
Fél oldal	20 „
Negyed oldal	12 „
Nyolcad oldal	7 „

Ipartársulati ügyek.

Jegyzőkönyv, felvétel Budapest 1911. évi november hó 6-án a „Budapesti szállodások, vendéglősök és kocsimárosok ipartársulata” által a jelzett napon délután 1/25 órakor, saját helyiségében: IX. ker. Lónyai-utca 22. sz. a. Kommer Ferenc ipartársulati alelnök elnöklésével tartott választmányi ülésről.

I. Elnök megnyitja az ülést, s a jegyzőkönyv hitelesítésére Dökker Ferenc és Potzmann Mátyás urakat kéri fel.

II. Az 1911. évi október hó 7-én tartott választmányi ülésről felvett jegyzőkönyv felolvastatván,

Elnök a jegyzőkönyv 12-ik pontjában foglaltaknak némi kiigazítását kívánja.

A kiigazítás megtörténte után a jegyzőkönyv hitelesítettik.

III. A székesfővárosi tanács 92751/911. sz. határozatát, melyben az ipartársulat által fenntartott szakirányú tanonciskola céljára a törvényhatóság közgyűlése által engedélyezett 1000 korona évi segélyt kiutalványozta, továbbá a Budapesti kereskedelmi és iparkamara 31356/911. sz. átiratát, melyben tudatja, hogy az ipartársulatnak ugyancsak iskolai segély címén 200 koronát kiutalványozott,

a választmány tudomásul veszi és határozatilag megbizta az elnökséget, hogy az ipartársulat nevében mindkét rendbeli segélyért köszönetet mondjon.

IV. A szakiskola igazgatósága által a választmány felhívása folytán beküldött névjegyzéket, melyben mindazon munkaadók nevei foglaltatnak, akik tanoncaikat az ipartársulati szakirányú iskolába járatják,

a választmány átvizsgáltatván, megállapítja, hogy 14 olyan munkaadó szerepel a névjegyzékben, aki nem tagja az ipartársulatnak, tehát egyáltalán nem járul hozzá a szakiskola fenntartásához; minélfogva ezek névjegyzékének megküldése mellett félkéri az iskola felügyelő bizottságát, szólítsa fel az illetőket, fizessenek 8 korona évi tandíjat, vagy iratkozzanak be az ipartársulatba.

V. A sütő-munkaadók szövetségének átiratát, melyben köszönetet mond az ipartársulatnak a legutóbbi időben tanúsított erkölcsi támogatásért,

a választmány tudomásul veszi.

VI. Az elnökség azon bejelentését, hogy az ipartársulat tagjait az italmérési illeték kivetésének alapját képező összeírási jegyzék megtekintésére körlevélben figyelmeztette,

a választmány helyesléssel fogadja és elhatározza, hogy a felszólamlási bizottságba szakértőül — Fürst Tivadar helyébe, aki a megbízatásról lemondott, Jajczai Jánost fogja ajánlani. Fürst Tivadarnak pedig több évi szolgálataiért köszönetet szavaz.

VII. A Trenk Emil üzleti alkalmazottai között történt összetűzésből folyólag felvett panasz-jegyzőkönyvet

a választmány intézkedés végett átküldi a munkaadók egyesületének.

VIII. Dr. Engel Zsigmond székesfővárosi árvaszéki hivatásos gyám-levelét, melyben arra kéri az ipartársulatot, hatna oda, hogy olyan esetekben, mikor a hivatásos gyám gyermektartásra lefoglalja a munkás bérét, a munkaviszony e miatt ne szakadjon meg, hanem a munkaadó lépjen érintkezésbe a hivatásos gyámmal a letiltásnak oly mérvre való korlátozása végett, mely mellett a munkás is meg tud élni és a gyámoltnak is jut valami,

a választmány tudomásul veszi és elhatározza, hogy a kérelmet szívesen támogatná, de a munkaadónak nincs módjában azt megakadályozni, hogy a munkás a munkaviszonyt meg ne szakítsa.

IX. Horváth Nándor levelét, melyben megköszöni a 25 éves házassági jubileuma alkalmából hozzá intézett üdvözlést,

a választmány tudomásul veszi.

X. A beérkezett segély-kérvényeket a választmány saját hatáskörében való elintézés végett kiadja az elnökségnek.

XI. Kommer Ferenc alelnök bejelenti, hogy a kartellizált budapesti sörgyárosok elhatározták, hogy a sör árát november hó 15-étől kezdve fölemelik és pedig hektoliterenként 2 K 40 fillérrel, a palackozott sör árát pedig 2 fillérrel. Megjegyzi, hogy a sörgyárosok az ipartársulatot nem is értesítették.

Nézete szerint a vendéglősöknek e merénylettel szemben határozottan állást kell foglalniok. Ezen célból javasolja, hogy az ipartársulat 10-én délután 4 órára nagygyűlést hívjon össze, s a gyűlés fejezze ki tiltakozását és állapítsa meg a sörkartell önkénykedésének ellensúlyozására legalkalmasabb lépéseket.

Neuszedler Géza azt állítja, hogy a vendéglősök sokkal jobban károsodnak a sörshordóknál tapasztalható mértékhiány miatt. Szükségesnek tartja a sörshordók 2 évenkénti hitelesítését és kéri, hogy az ipartársulat ez irányban járjon el a kereskedelemügyi miniszternél.

Jajczay János azt kívánja, hogy az ipartársulat a sörös palackok kötelező hitelesítésének elrendelését is sürgesse.

Kommer Ferenc mindkét felszólalást helyesli és pártolja, de véleménye szerint nem szabad most a közérdeklődést a sörkartellről és a sörárak emeléséről elterelni; ellenkezőleg: az egész actiót ezek ellen kell koncentrálni.

A választmány ezek után elhatározza, hogy f. hó 10-ére összehívja a vendéglősök tiltakozó nagygyűlését és arra az összes érdekeltséget meghívja; továbbá

tisztelgő küldöttséget meneszt a kereskedelemügyi miniszterhez és félkéri őt, hogy a kartellrendszer megrendszabályozására mielőbb törvényjavaslatot terjesszen az országgyűlés elé és a sörgyárosoknál interveniáljon a sör árának indokolatlan emelése miatt; végül

a székesfőváros hatóságánál pedig lépéseket tegyen az ipartársulat a községi sörgyárak felállítására tárgyában.

Palkovits Ede javasolja: kéressék fel a sajtó, hogy e mozgalmat támogassa.

Több tárgy nem lévén napirenden, az ülés befejezést nyer.
Kmft.

Jegyzőkönyv, felvétel Budapest, 1911. évi november hó 30-án, a „Budapesti szállodások, vendéglősök és korcsmárosok ipartársulata“ által a jelzett napon délután 1/25 órakor, saját helyiségében: IX. ker., Lónyai-utca 22. sz. a. Kommer Ferenc ipartársulati alelnök vezetésével tartott választmányi ülésről.

I. Elnök megnyitja az ülést, s a jegyzőkönyv hitelesítésére Gundel Károly és Putnoki István urat kéri fel.

II. Az 1911. évi november hó 6-án tartott választmányi ülésről jegyzőkönyv felolvasás után
hitelesítetik.

III. Alelnök azon bejelentését, hogy az ausztriai vendéglősök országos szövetsége (Reichsverband der Landesverbände) meghívására mintegy 15-en résztvettek a szövetség bécsi kongresszusán és átadták az ipartársulat üdvözlését,
a választmány helyesléssel veszi tudomásul.

IV. A budapesti kereskedelmi és iparkamarának a magyar távbeszélő-berendezések új díjtételei tárgyában szerkesztett előadói jelentése, melyet a választmány kérelme folytán küldött meg az ipartársulatnak, bemutatván,
a választmány kiadja az annak idején kiküldött bizottságnak.

V. Ugyanezen ügygel kapcsolatban bemutatott Glück Frigyes ipartársulati elnök levele, melyben tudatja, hogy a választmány kérését teljesíti és az ipartársulatot az értekezleten képviselni fogja, de annak idején figyelme felhívassék,
a választmány köszönettel veszi tudomásul és az Elnökséget felkéri, hogy annak idején figyelmeztesse az elnököt.

VI. Az Első magyar részvényserfőződe, a Dréher-féle serfőződe és a Polgári serfőző részvénytársaság válaszirataira, melyeket a vendéglősök nagygyűlésében hozott határozatok folytán hozzájuk intézett átiratokra küldtek az ipartársulatnak,
a választmány elhatározza, hogy a következő kivánságokat tartalmazó újabb átiratot intéz a sörgyárosokhoz:

1. Tegyük lehetetlenné, hogy a pálinkamérők 12 fillérért mérhessék a sört és különösen ne hirdethessék a valósággal ellenkezően, hogy ők márciusi és duplamárciusi sört mérnek azért az árért;

2. magánosoknak ne szállítsanak sem hordóban sem palackban sört;

3. szatócs-vevőiket kötelezzék, hogy a palackért 10 fillér betétet szedjenek;

4. szüntessék meg a „Kundenschutz“ elnevezés alatt ismeretes egyezséget s tegyük szabaddá a sörbeszerzést a vendéglősök részére és ne tegyenek árkülönbséget a vásárolt mennyiség alapján;

5. a söröspalackokat hitelesítsék 5 és 7 deciliteresre.

VII. Az országos iparegyesület azon levélbeli kérelmét, hogy az ipartársulat az 50 koronás magasabb tagságdíjat fizesse az egyesületnek,
a választmány teljesíti azon reményben, hogy az egyesület az ipartörvény revíziója alkalmával támogatni fogja az ipartársulat törekvését,

VIII. A kávések ellen a vendéglősipar engedély nélküli gyakorlása miatt újabb emelt panaszok tárgyában
a választmány elhatározza, hogy a tudomására jutott konkrét esetekben az ipartársulat nevében azonnal megteszi a feljelentést iparkihágás miatt.

IX. A Rákospalotai vendéglősipartársulat levelét, melyben köszönetet mond az ipartársulatnak a zászlószeg megváltása címén küldött 20 koronáért
a választmány tudomásul veszi.

X. Gundel János tiszteletbeli elnök reclamálja az italmérési illeték tárgyában a kormányhoz intézendő felterjesztésre vonatkozólag nemrégiben tett indítványának elintézését,
a választmány elhatározza, hogy a felterjesztés haladéknélkül elkészítendő.

XI. Az Egyesült budapesti fővárosi takarékpénztár levele, melyben közli azon feltételeket, melyek mellett az ipartársulat házára bekebelezett kölcsönt fenntartani, illetőleg átruházni hajlandó,
a választmány kedvezőbb feltételek kieszközlése végett kiadja Malosik Antal tiszteletbeli alelnök és Wilburger Károly pénztárnok úrnak.

XII. Hruska János indítványt tesz aziránt, hogy az ipartársulat a házat, — tekintettel a 30 évi adómentességi kedvezményre, vagy építtesse 4—5 emeletesre vagy kedvező feltételek mellett adja el.

A választmány az indítványt megfontolásra elfogadja, de érdemlegesen csak kellő tájékozódás után fog felettel határozni.

XIII. A budapesti önkéntes mentőegyesület kérelmére
a választmány elhatározza, hogy az ipartársulat tagjaihoz a Silveszternapi gyűjtés érdekében a szokásos körlevelet intézi.

Több tárgy nem lévén napirenden, az ülés befejeztetett.
Kmft.

Szövetségi ügyek.

A „Magyar vendéglősök országos szövetsége“ XI. éve. Évi jelentés az 1911. évi szeptember hó 13-án tartott rendes közgyűléshez.

(Folytatás.)

Márkus Jenő debreceni szállodás, a debreceni vendéglősök szakirányu tanonciskolájának gondnoka a következő indítványt nyújtotta be a szövetségi közgyűlés elé:

Tisztelt szövetségi közgyűlés!

Tisztelettel alulírott a „Magyar Vendéglősök Országos Szövetségének“ f. évi szeptember hó 14-én Budapesten tartandó közgyűlésének következő indítványomat bátorlódóan elfogadásra ajánlani:

„Mondja ki a tek. közgyűlés, hogy a szövetség rendes évi közgyűléseit ezentúl mindig má-más hazai fürdő- vagy üdülőhelyen tartja meg“. Indokok:

1. Előfordult, hogy a hazánk nagyobb városaiban levő ipartársulatok vagy nem voltak abban a helyzetben, hogy a szövetséget városuk falai közt fogadhassák, vagy huzódoztak, sőt féltek ettől.

2. A fürdők, üdülő- és gyógyhelyek ily módon való meglátogatása már azért is szükséges, mert vendéglőseinkre nézve csak hasznos és tanulságos lehet, ha hazánk összes vidékeit megismerik.

3. Nem lehetünk minden évben a budapesti ipartársulat terhére.

A közgyűlés ezen indítványt határozathozatal céljából a központi igazgatóságnak adta ki, amely bár teljesen méltányolta az indítvány indokolásában felhozott körülményeket, akként határozott, hogy a folyó 1911. évi közgyűlés Budapesten tartassék meg. Az igazgatóság azonban e határozatával nem zárkózott el az elől, hogy a jövőben a szövetség közgyűlése oly helyen (város, fürdő, üdülő vagy gyógyhely) tartassék meg, melyben a vendéglősipar helyi viszonyai a közgyűlés fogadását lehetővé teszik, a nyugdíjgyesületnek pedig már működő választmánya van.

A soproni vendéglősipartársulat a következő indítványt terjesztette a közgyűlés elé:

„Ipartársulatunk rövid idővel ezelőtt mozgalmat indított egy oly „Nyugatmagyarországi vendéglős és kávésszövetkezet“ létesítése érdekében, melynek célja egy önálló sörgyár alapítása, esetleg pedig egy már fennálló sörgyárnak üzembe való átvétele lenne. Tekintve már most azt, hogy szövetségi közgyűlésünkre előreláthatólag a Dunántul és egész Nyugatmagyarország számos vendéglőse és kávésa fog megjelenni, föltötte kedvező alkalomnak tartjuk az ez évi közgyűlést arra, hogy ott tervünknek híveket szerezzünk. Épp azért kérjük a a tek. elnökséget, kegyeskedjék ezen bejelentésünket tudo-

másul venni és megengedni, hogy a közgyűlésen az indítványok tárgyalása során (7. pont) kiküldötteink egyike ez ügyben felszólalhasson, illetve tervünket az érdekeltekkel nagyjában megismertesse stb.“

A mélyen tisztelt Közgyűlésnek bizonyára tudomása van arról, hogy mult évi közgyűlésünk — dacára az elhangzott nagyszámu felszólalásoknak — soproni kartársaink indítványát nem fogadta el. Már az indítvány napirendre tűzése is a közgyűlés hozzájárulása mellett kivételes engedmény, kedvezés volt soproni kartársainkkal szemben, mert az indítvány elkészve, 1910 szeptember 9-én érkezett hozzánk s így az alapszabályok értelmében nem is lett volna tárgyalható, még pedig annál kevésbé, mert ismételt közgyűlési határozatok a szövetséget hasonló, üzleti természetű ügyek tárgyalásától eltiltják. De nem fogadhatta el a közgyűlés ezen indítványt azért sem, mert a közgyűlésről felvett jegyzőkönyv tanúsága szerint a soproniak nyilatkozatai értelmében is a „válsággal küzdő“, „másfél millió értékű, de féláron is megkapható“, „százházezer korona adóssággal teherelt“, „évek óta deficittel dolgozó“ sörgyár megvételét még akkor sem ajánlhattuk volna, ha az indítvány alapszabályainkkal, közgyűlési határozatainkkal nem ellenkezett volna, mert nyilvánvaló volt a soproniak előadásából, hogy az egész transactio csak arra lett volna jó, hogy a teljesen életképtelen, üzleti vállalkozásnak is rossz sörgyár adósságait vendéglősök fizessék ki.

Közgyűlésünk ettől kívánta megmenteni soproni és sopronvidéki kartársainkat és ha a soproni ipartársulat ennek dacára arra érezte magát indítatva, hogy — legnagyobb sajnálatunkra — a szövetség tagjai sorából kilépjen, ezt csak sajnálni tudjuk.

Hogy közgyűlésünk a soproni indítvány elvetésével nem akarta az úgynevezett sörkérdést megkerülni, mi sem bizonyítja jobban, hogy épp ezen indítvány tárgyalásával egyidejűleg egy sokkal fontosabb határozatot hozott, amennyiben kimondotta, hogy tiltakozik a sörgyárak által létesített kartellek, az úgynevezett „Kundenschutz“-ok ellen és átír az egyes sörgyárakhoz, hogy e kartellt lejárta után ne újítsák meg.

A közgyűlés e jelentős határozatának a szövetség központi igazgatósága eleget is tett, amennyiben a „Magyar Serfőzők Egyesületéhez“ a következő átiratot intézte:

A „Magyar Vendéglősök Országos Szövetsége“ f. évi szeptember hó 14-én tartott közgyűlésén határozatilag kimondta, hogy:

„tiltakozik a sörgyárak által létesített kartellek, úgynevezett „Kundenschutz“-ok ellen is indokolt megkeresést intéz az egyes sörgyárakhoz, illetve azok érdekképviselőihez, a Magyar serfőzők egyesületéhez, hogy ha ez a kartell, mely a vendéglősöket sérti, mely a vendéglősöket az egyes gyáraknak eladja, — lejár, semmi esetre se újítsák meg azt, mert különben a vendéglősök úgy fognak tömörülni, hogy a sörgyárak fogják annak kárát vallani“.

Tekintetes Egyesület!

Amidőn közgyűlésünk ezen egyhangulag hozott határozatát a tek. egyesülettel közöljük, mindenekelőtt emlékeztetni vagyunk kénytelenek a t. egyesületet arra, hogy hasonló megkereséssel szövetségünk és a „Budapesti szállodások, vendéglősök és korcsmárosok ipartársulata“ nevében már az 1902. év folyamán is fordultunk a t. Cimhez és e megkeresésünkben — bár eredménytelenül! — az 1901. évi sörkartell megszüntetését, az 1 kor. 20 filléres áremelés elejtését, illetőleg a sör árának a kartell előtti mérvre leszállítását, továbbá a kartellben foglalt mindama kikötések végleges kiküszöbölését kértük, amely kikötések által a vendéglősök sörszükségletük beszerzésénél szabad elhatározásukban sérelmes módon korlátoztatnak.

Tekintetes Egyesület!

Most, hogy ugyanezen kérelmünkkel már másodizben fordulunk a tek. Egyesülethez, azt hisszük, hogy felesleges akkori indokolásunk megisméltése és elég, ha arra utalunk, hogy a kartell miatt keletkezett elkeseredés az ország vendég-

lösei körében a kartell fennállásának ideje alatt oly magas fokra hágott, hogy nyílt kitörése tovább immár vissza nem tartható és nincs kizárva az sem, hogy egyrészt vendéglősök egy jelentékeny része újból és még áldozatok árán is — a külföldi sörök behozatalában fog orvosszert keresni a kartell megszorító hatalma ellen egy országos mozgalom megindítására fog kötelezni.

A sörkartell elleni elkeseredést nagyban növeli azon körülmény is, hogy a vendéglősöknek éppen a kartell csinálja a legnagyobb versenyt a palacksörrel és az egyes sörnagykereskedőkkel megkötött kötésekkel. A négy sörgyár ugyanis amíg elárasztja a fővárost és vidéket palacksörrel, mely jóval olcsóbb a vendéglőkben kimért sörnél, úgy, hogy a fogyasztó közönség nem kénytelen sörszükségletét a vendéglősnél beszerezni, hanem egyenesen a sörfőzdében rendeli meg azt, vagy a fűszeresnél, addig másrészt kivételes árak mellett kötelességet kötnek egyes sörnagykereskedőkkel, akik — csak hogy kötelezettségüknek eleget tehessenek, oly olcsón dobják a sört a piacra, hogy az általuk tenyésztett úgynevezett pálinkamérő korcsmárosokkal a vendéglősök a versenyt nem vehetik fel.

Mindezekre, valamint tekintettel arra, hogy a vendéglősök voltak azok, akik személyes ügyességüket latba vetve, gyakran anyagi áldozatok árán is a budapesti — kőbányai sörgyáraknak ama rendelkezésükre álló óriási tőkét megszerették, tekintettel végül arra, hogy még hazánkban is — a minden téren egyformán megnyilatkozó nemzetiségi gyűlölködések miatt, e gyárak produktumai csak a mi lelkes hazafiságunknak köszönhetik elterjedtségüket: remélni merjük, hogy mind e buzgalmunkat és áldozatkészségünket a kartellal a sörgyárak nem fogják azzal viszonzni, hogy a kartell fentartásával a vendéglősipart tönkreteszik.

Ezen átiratunkra a „Magyar serfőzők egyesületé“-től a következő választ kaptuk:

A tek. szövetség mult hó 10-én kelt b. átiratára van szerencsénk válaszukat a következőkben közölni:

Mindenekelőtt hangsúlyozzuk, hogy az átiratban többször említett úgynevezett „sörkartell“ tudunkkal hazánkban sohasem létezett és nem létezik a magyar serfőző egyesület kebelében, sem azon kívül az egyesület egyes tagjai között. Jóllehet, a kartellek az iparfenntartás elismert tényezői és alakzatai, amelyek működésüket a nyilvánosság előtt folytatják, úgy, hogy semmi ok sem forogna fenn az úgynevezett sörkartellnek létezését tagadásba vonni: mégis óvást kell emelnünk az ellen, hogy a „kartell“ népszerűtlenné vált jelszavát érvényesítsék a magyar sörgyárak ellen, holott ezek válságos viszonyok között önzetlenül mellőzték a kartell létesítését.

Az igazság az, hogy a sorüzlet terén elharapódzott és főleg a tultermelésből származó visszaasságok lehető megszüntetése érdekében a fővárosi sörgyárak kénytelenek voltak a gyártást a fogyasztás szükségletéhez mértén kontingentálni.

(Folyt. köv.)

Különfélék.

A vendéglősipar körébe vágó szabadalmak. (A „Szabadalmi Közlöny“ f. évi 19—20. számából.)

- 53914. Ujítások folyadékok kimérésére szolgáló készülékeken.
- 54031. Kulacsserleg.
- 54046. A tálaló vagy hasonló edénnyel egy darabból álló tálaló eszköz
- 54149. Sörszámláló.
- 54163. Zárószerkezet tölcsekrehez.
- 54227. Eljárás alumíniumból készült szifonfejek előállítására.

Jelentés a budapesti ipari és kereskedelmi munkaközvetítő intézet működéséről az 1911. év harmadik negyedében. Az ipari tevékenység emelkedése, mely már az 1910. év első negyedében kezdetét vette, állandóan tart és a f. év minden negyede is, az előző évvel szemben nagyobb eredményeket mutat, mig ugyanis: a munkakereslet a mult év III. negyedében 22,405 tett, a folyó év III. negyedében 25,014 volt, több

tehát a folyó év III. negyedében 2,609-el; a munkakinálat pedig, mely a múlt év III. negyedében 24,214 tett, a folyó év III. negyedében 26,713 rugott, nagyobb volt tehát a folyó év III. negyedében 2,499 el. Végre munkába helyeztetett a múlt év III. negyedében 15,661, a folyó év III. negyedében 17,783, több tehát a folyó év III. negyedében 2,122-el. Kitűnik ezen adatokból, hogy a munkakinálat nagyobb a munkakeresletnél, mit különösen a vidéki munkaadók éreztek meg, kik sok esetben munkást nem kapnak. A f. év első három negyedének közvetítési eredménye a mondottaknál fogva jelentékenyen nagyobb az előző évi hasonlóságánál, a mennyiben a f. év három negyedében a munkába helyezettek száma 42,023, míg az a múlt évben csak 34,865-öt tett. A f. évi többlet tehát 7,158. Budapest. 1911. évi október hó 20-án. Az igazgató.

A vendéglősök szerdai összejövetelei:

December 6-án Blumenstätter Kálmán vendéglőjében VI. ker., Nagymező-utca 48.

December 13-án Berta Gyula vendéglőjében V. ker. Lipót-körút 21.

December 20-án Bájer János vendéglőjében VIII. ker., Reviczky-tér, Szentkirály-u. sarok

December 27-én Moós György vendéglőjében VI. ker., Hajós-utca 31.

A vendéglősök pénteki összejövetelei:

December 16-án Förster Konrád vendéglőjében VII. ker., Erzsébet-körút 34.

December 22-én Pelzmann Ferenc vendéglőjében VIII. ker., Rákóczy-út 5. (Pannonia szálloda.)

December 29-én Kommer Ferenc vendéglőjében IV. ker., Türr István-utca 5. (Vadászkürt-szálloda.)

1912. január 5-én Szivós Zsigmond vendéglőjében V. ker., József-tér 1. (Virágcsokor.)

WEISSENSTEIN MÓR

mészáros.

BUDAPEST LEGRÉGIBB CÉGE.

Alapítás éve: 1840.

Ajánlja az üzletében kapható csakis elsőrendű, hizottmarha- és borjúhusokat.

Különlegességek vendéglősök reggelijére és különös alkalmakra: hizott rostboeuf és borjúgerinc.

DREHER ANTAL SERFŐZŐDÉI RÉSZV. TÁRS.

Ászok- | Márciusi | Kiviteli Márciusi

(világos és sötét)

(barna)

S E R.

Megrendeléseket

a főzde mindenkor pontosan és a legnagyobb figyelemmel — az összeg előleges beküldése vagy utánvétele mellett — teljesít.

Nagyobb mennyiséget saját jégkocsijaiban szállít.

DREHER ANTAL SERFŐZŐDÉI RÉSZV. TÁRS.

KORONA

(ála Pilseni)

Dupla Márciusi
és
Bakser.

TÖRLEY PEZSGŐ.

ELSŐ MAGYAR RÉSZVÉNY SERFŐZŐDE BUDAPEST—KÖBÁNYÁN.

Fennáll 1854. év óta.

Az 1900. évi párisi világkiállításon collective a legnagyobb éremmel (Grand prix) kitüntetését nyert.

DISZOKMÁNY. 1885.

JURY-TAG 1896.

Városi iroda: VIII., ESZTERHAZY-UTCA 6. szám.

Ajánlja: ászok, király, márciusi világos, márciusi sötét, „bajor mód“, udvari „pilseni mód“, kétszeres márciusi világos és sötét, valamint bak-söreit, továbbá saját töltésű palacksöreit gőzpasteurizáló készülékkel s a legujabb technikai berendezésekkel felszerelt kőbányai palack-sör osztályából.

Ezen a legujabb technikai berendezésekkel felszerelt serfőzödénknak évi gyártási képessége 400.000 hektoliter.

Az ország minden részében sörraktárosok által vagyunk képviselve; nagyobb raktáraink Aradon, Szegeden, Miskolcon, Kolozsváron, Nagyváradon, Nyiregyházán, Temesváron és Debrecenben vannak.

Hordósör-megrendelés: Budapestre, telefon-szám 52—59.

Hordósör-megrendelés: Vidékre, telefon-szám 52—60.

Palacksör-megrendelés: telefon-szám 56—58.

A városligeti artézi gyógyforrás vize 970 méternyi mélységből 73-tól 92°C hőfok mellett törvén elő, föltétlenül bakteriummentes, s általunk lehűtve természetes állapotban, valamint szénsavval telítve mint „ILONA” artézi savanyúviz lesz forgalomba hozva. Tiszta izes és szénsav-tartalmánál fogva kitünő üdítő ital borral vegyítve igen kellemes.

2 liter ára 16 fillér házhoz szállítva. Rendelési cím: „Artesia” részvény-társaság, Budapest, VII., Egressy-ut 20/c. Telefon 50 - 72.

A székesfőváros városligeti Artézi-gyógyforrás bérloji.

MATTONI GYÓGY- ÉS VIZGYÓGY-INTÉZETE

GISSHÜBLER-PUCHSTEIN

Karlsbad mellett.

A MATTONI-féle giesshübler savanyúviz eredési helye.

Pneumatikus- és belélegző-kurák.

Mell- és idegbetegek, üdülők, rheumatikusok stb. számára.

MATTONI-FÉLE
GISSHÜBLER

természetes
é g v é n y e s
SAVANYÚVIZ.

TRANSYLVANIA SEC

LOUIS FRANÇOIS & CO.

Budafok. esászári és királyi udvari szállítók
Fülöp Szász Coburg Góthai Herceg Ő Fensége szállítói. Budafok.

* 16 elsőrendű kitüntetés *

VÉDJEGY.

* * Hors Concours *

FŐRAKTÁR:
BORHEGYI FERENC
Telephon sz. 35-79.
Budapest, V., Gizella-tér I.

VEZÉRKÉPVISELŐK:
RUDA és BLOCHMANN
Telephon sz. 36-66.
Budapest, V., Akadémia-utca 16.

Sürgöncim: FRANÇOIS BUDAFOK.

Telefon BUDAFOK 15. szám.